

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 października 2010 r.
— Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro
przeciwko Komisji

(Sprawa T-353/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pomoc finansowa — Nota debetowa zmierzająca do odzyskania pomocy finansowej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Nieuwzględnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2010/C 346/86)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: E. Tzannini, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania noty debetowej wystawionej przez Komisję w dniu 22 lipca 2010 r. w celu odzyskania kwoty 109 415,20 EUR wypłaconej w ramach pomocy finansowej dotyczącej wsparcia projektu w zakresie badań medycznych.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS przeciwko Komisji

(Sprawa T-435/10)

(2010/C 346/87)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Sofokleous, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu przygotowawczego z dnia 7 maja 2010 r. Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań, w którym to akcie doręczono skarżącej decyzję w sprawie wydania wobec niej nakazu zapłaty;

— stwierdzenie nieważności nakazu zapłaty nr 3241004968 (noty debetowej) Komisji Europejskiej;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze będącej przedmiotem niniejszej sprawy skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności aktu przygotowawczego z dnia 7 maja 2010 r. Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Badań, w którym to akcie doręczono skarżącej decyzję w sprawie wydania wobec niej nakazu zapłaty, jak również stwierdzenie nieważności nakazu zapłaty nr 3241004968 (noty debetowej) Komisji Europejskiej z dnia 14 lipca 2010 r., wydanego na podstawie umowy FAIR-CT98-9544.

Na poparcie swoich argumentów skarżąca wysuwa następujące zarzuty:

— brak podstawy prawnej i kompetencji, w zakresie w jakim zaskarżone akty wydane w ramach umowy FAIR-CT98-9544 są aktami administracyjnymi wydanymi bez podstawy prawnej i kompetencji, ponieważ umowa ta, która zgodnie z jej art. 10 jest uregulowana wyłącznie w prawie greckim, nie przyznaje Komisji prawa do jednostronnego ustalania i samodzielnego ściągania należności wynikających z tej umowy;

— brak prawnego uzasadnienia, brak dowodu i odrzucenie argumentów Komisji, w zakresie w jakim — jak wynika z wyroku Sądu w sprawie T-7/05 i z faktur wystawionych przez skarżącą za dostarczone usługi — kwoty, które otrzymała ona od spółki „Parthenon A.E.” w związku z tymi fakturami, stanowiły część jej wynagrodzenia z tytułu dostawy opisanych w nich usług, a nie zaliczkę na poczet subwencji, którą spółka „Parthenon A.E.” otrzymała od Komisji jako przedstawiciel skarżącej;

— sprzeczność w uzasadnieniu zaskarżonych aktów;

— brak prawnego uzasadnienia i brak dowodu, w zakresie w jakim argumenty Komisji, za pomocą których uzasadnia ona zaskarżone akty, nie znajdują poparcia ani w uzasadnieniu wyroku Sądu w sprawie T-7/05 Komisja przeciwko Parthenon A.E., ani w fakturach i innych środkach dowodowych, które zostały przedstawione.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2010 r. — Dow AgroSciences i Dintec Agroquímica — Produtos Químicos przeciwko Komisji

(Sprawa T-446/10)

(2010/C 346/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo) i Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2010/355/UE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie innych lub dalszych środków wymaganych prawem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/355/EU z dnia 25 czerwca 2010 dotyczącej niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾.

Skarżące podnoszą dwa zarzuty na poparcie swej skargi.

Po pierwsze, twierdzą, że sporna decyzja jest sprzeczna z prawem, ponieważ została oparta na innej decyzji sprzecznej z prawem. Ta ostatnia decyzja ⁽²⁾, 2007/629/WE ⁽³⁾, jest pierwotną decyzją dotyczącą niewłączenia trifluralin, wynikającą z art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414 ⁽⁴⁾ przegląd substancji. Gdyby decyzja 2007/629/WE nie została przyjęta z naruszeniem prawa nie istniałaby decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie.

Po drugie skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest sama w sobie sprzeczna z prawem. Twierdzą, że Komisja naruszyła prawo odwołując się w uzasadnieniu decyzji do rzekomych obaw w zakresie:

- możliwości transportu dalekobieżnego w tym zakresie skarżące twierdzą, że Komisja nie uwzględniła danych (brak dowodów naukowych) i naruszyła zasadę dobrej administracji oraz prawa do obrony. Co więcej, stanowisko jakie zajęła w stosunku do transportu dalekobieżnego jest zdaniem skarżących dyskryminujące i nieproporcjonalne;
- toksyczności substancji zagrażającej rybnom w tym zakresie skarżące twierdzą, że dane naukowe nie potwierdzają tej tezy. Ponadto ich zdaniem zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna w zakresie w jakim odnosi się do kwestii chemicznej toksyczności.

⁽¹⁾ Notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4199, Dz.U. 2010 L 160, s. 30

⁽²⁾ Zaskarżona w sprawie T-475/07, Dow Agrociences i in. przeciwko Komisji, Dz.U. 2008 C 51, s. 54

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 20 września 2007 r. dotycząca niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4282 Dz.U. 2007 L 255, s. 42

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, Dz.U. 1991 L 230, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości**(Sprawa T-447/10)**

(2010/C 346/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o odrzuceniu ofert złożonych przez skarżącą w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 „Zamówienia publiczne na świadczenie usług informatycznych” ⁽¹⁾ oraz wszystkich innych związanych z nią decyzji strony pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień wyłonionym w przetargu wykonawcom;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej zapłaty odszkodowania w kwocie 5 000 000 EUR za szkody poniesione w związku z rzezonym postępowaniem przetargowym;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 500 000 EUR z tytułu utraconych korzyści oraz podważenia jej reputacji i wiarygodności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z wniesieniem niniejszej skargi, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2010 r. o odrzuceniu jej ofert złożonych w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert w przetargu CJ 7/09 na świadczenie usług informatycznych oraz o udzieleniu zamówienia wyłonionym w przetargu wykonawcom. Skarżąca domaga się nadto odszkodowania za domniemane szkody, jakie poniosła w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że zamawiający naruszył zasadę niedyskryminacji oferentów, gdyż kilka zwycięskich ofert nie spełniało kryteriów wyłączenia, a tym samym naruszył art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾, art. 133 przepisów wykonawczych, a także zasadę dobrej administracji.